

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13776/2025
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Гаговић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Невенка Шкеровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4407/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4407/24 од 20.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4407/24 од 20.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15131/18 од 07.10.2019. године, ставом 1 изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд тужену обавезе да му, на име накнаде штете, исплати износ од 600.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.04.2017. године до исплате, као неоснован. Ставом 2 изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 108.450,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 4407/24 од 20.11.2024. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 15131/18 од 07.10.2019. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 15131/18 од 07.10.2019. године, тако што је обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10823), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене инвалидске пензије за период од 1993. године до 2001. године. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредби чланова 50. став 1. и 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/2009), одредба члана 83. став 1. и 2. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/2007 ... 103/2015), на основу правила 47. Пословника Европског суда за људска права (према изменама усвојеним од стране суда 17. јуна и 18. јула 2002. године, 11. децембра 2007. године, 22. септембра 2008. године, 06. маја 2013. године и 01. јуна и 05. октобра 2015. године), одредбе члана 22. тачке 1. подтачке 1-3, 24. тачка 24.1. и 24. тачка 3. подтачка 24.3. тачка 5, 24. тачка 3. тачка 5, 24. тачка 3.6., 24. тачка 3.7. и 24. тачка 3.9. Кодекса професионалне етике адвоката („Службени гласник РС“, бр. 27/2012), одредбе члана 15. став 1. тачка 2. Закона о адвокатури и одредбе члана 154. Закона о облигационим односима, на основу утврђеног чињеничног стања, да се тужена, као пуномоћник – адвокат, у свему понашала професионално према тужиоцу, као свом клијенту са примереном пажњом, да га је благовремено обавештавала о свим битним чињеницама у предмету и да она, као адвокат и пуномоћник тужиоца не може да одговара за штету коју је он претрпео због негативног исхода поступка који је водио пред судом, тако што је, у законито спроведеном управном поступку одлучено да се инвалидска пензија тужиоцу исплаћује од 2001. године уместо од 1993. године. Тужилац у посебној ревизији не указује на разлоге због којих би та ревизија била дозвољена у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку Погрешна примена материјалног права, на коју тужилац у ревизији указује, није од утицаја на одлучивање о посебној ревизији јер за примену тог института није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 12.04.2017. године, а вредност предмета спора је 600.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ангажовања пуномоћника тужене, адвоката, за састав одговора на ревизију туженој нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**